

Sygn. akt II K 83/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Adam Barczak,

Sędzia SO Bartłomiej Gadecki,

Ławnicy: Elżbieta Gączowska, Alina Łazor, Dagmara Pipczyńska,

Protokolant: starszy sekretarz sądowy R. B.,

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn – Północ w Olsztynie M. M.

po rozpoznaniu w dniach 05 września 2023 r. i 24 października 2023 r.

sprawy:

V. S. syna P. i B. z domu K., urodzonego (...) w Z. w G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 marca 2023 r. w S., gm. D. poprzez zadanie jednego ciosu nożem w okolice jamy brzusznej, dwóch ciosów w udo lewe spowodował obrażenia ciała w postaci uszkodzenia tkanki podskórnej i mięśnia skośnego zewnętrznego brzucha, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności organizmu na czas powyżej 7 dni, czym usiłował dokonać zabójstwa R. H., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zastosowaną obronę przez pokrzywdzoną i interwencje osób postronnych

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

o r z e k a :

I oskarżonego V. S. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 29 marca 2023 r. w S., gm. D., działając w zamiarze bezpośrednim zabójstwa R. H., zadał wymienionej jeden cios nożem w okolice jamy brzusznej i dwa ciosy w udo lewe, czym spowodował obrażenia ciała w postaci rany klutej górnej części brzucha po stronie lewej o głębokości ok. 7 cm. uszkadzającej tkankę podskórnej i mięsień skośny zewnętrzny brzucha, oraz dwóch głębokich ran klutych bocznej powierzchni lewego uda, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności organizmu na czas powyżej 7 dni, przy czym zamierzonego celu w postaci zabójstwa pokrzywdzonej nie osiągnął z uwagi na zastosowaną obronę przez pokrzywdzoną i interwencję osób postronnych, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo określone w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. i za to skazuje go, wymierzając w oparciu o art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 marca 2023 r. (g. 20.30);

III na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej R. H. na odległość mniejszą niż 100 (sto) metrów oraz zakaz kontaktowania się z wymienioną na okres lat 10 (dziesięciu);

IV na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej R. H. kwoty 10.000 zł. (dziesięć tysięcy) tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;

V na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod nr 23/23 (poz. 1 i 3 – 9) nakazuje zwrócić oskarżonemu zaś na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego tamże zapisanego w postaci noża (poz. 2);

VI na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 83/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
1.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	V. S.	opisany w pkt I wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony V. S. pochodzi z G., skąd w 2020 r. przyjechał do Polski w celu podjęcia pracy. Z wykształcenia oskarżony jest (...), jednak nie pracował w zawodzie. Zatrudnił się w m. S. w zakładzie zajmującym się produkcją trumien. Do G. nie wyjeżdżał, utrzymywał jedynie kontakty telefoniczne z członkami swojej rodziny. Wymieniony jest rozwiedziony, ma dwoje dzieci, którym starał się pomagać finansowo, przesyłając część zarobionych pieniędzy. Oskarżony mieszkał w hostelu zorganizowanym na terenie zakładu pracy, gdzie przebywali również inni pracownicy - cudzoziemcy. Tam poznał pokrzywdzoną R. H., obywatelkę U.. Wymienieni pozostawali w związku przez ok. 1,5 roku przed zdarzeniem i zamieszkiwali razem w jednym z pokoiów. Relacje między nimi układały się konfliktowo, gdyż oskarżony okresowo nadużywał alkoholu, pod którego wpływem stawał się agresywny, wprawdzie nie stosował wobec pokrzywdzonej bezpośredniej przemocy,</p>	wyjaśnienia oskarżonego	71 - 72 - 79 - 80, 287 o. - 289	

ale bywał słownie agresywny, wybuchowy. Gdy nie pił, zachowywał się spokojnie i pracował. Wobec innych osób w zakładzie zachowywał się właściwie. Zachowanie oskarżonego doprowadziło z czasem do rozpadu jego związku z pokrzywdzoną, która poinformowała go, że nie zamierza z nim dłużej być, ponieważ nadużywa alkoholu. Oskarżony nie chciał tego przyjąć do wiadomości, w czasie kłótni groził pokrzywdzonej, że jeśli nie będzie z nim, to z nikim, gdyż ją zabije. Groził również, że ją zabije i popełni samobójstwo. Grózb tych pokrzywdzona wówczas jeszcze nie traktowała poważnie, gdyż kłócili się wielokrotnie a do niczego takiego nie dochodziło. W okresie około trzech tygodni przed zdarzeniem oskarżony wyprowadził się z hostelu i wynajął mieszkanie w S.. Początkowo zamieszkała tam z nim pokrzywdzona, ale jedynie na krótko, po czym wyprowadziła się, gdyż ponownie pił alkohol, a oskarżony trafił do szpitala. Później pokrzywdzona zamieszkała w hostelu w pokoju z inną pracownicą a oskarżony w domku holenderskim na terenie zakładu, przy czym raz przyszedł do pokrzywdzonej i spał na kanapie na korytarzu. Nie chciała się jednak zgodzić

na wznowienie kontaktów z nim.

W dniu 29 marca 2023 r. pokrzywdzona stawiała się w hali do pracy o godzinie 16.00. Podeszedł do niej wówczas oskarżony, znowu mówił, że będą razem, na co pokrzywdzona odpowiedziała odmownie. Oskarżony wówczas wyszedł, już wówczas był pod wpływem alkoholu. Wrócił, kiedy pokrzywdzona zakończyła przerwę, tj. po 19.20. Był wtedy już pijany. Podeszedł do niej ubrany w kurtkę z kapturem zaciągniętym na głowę. W ręku trzymał nóż kuchenny dużych rozmiarów. Od razu, działając w zamiarze bezpośrednim dokonania zabójstwa, z zaskoczenia zaatakował pokrzywdzoną, zadając jej ciosy nożem ze znaczną siłą. Pokrzywdzona starała się bronić, upadła na podłogę na plecy, głośno krzyczała, oskarżony był pochylony nad nią. Zadał jej cios nożem w okolicę jamy brzusznej oraz dwa ciosy w udo lewe, w wyniku których mocno krwawiła. Od razu na pomoc pokrzywdzonej rzucili się inni pracownicy, powstrzymując go, przez co zamierzonego celu nie zdołał osiągnąć. Nóż, którym się posługiwał leżał zakrwawiony na podłodze hali. Na miejsce wezwano Policję, która dokonała zatrzymania oskarżonego.

<p>Badanie wykonane w nocy na 30.03.2023 r. o g. 01.12 doprowadziło do stwierdzenia, że oskarżony był w stanie znacznej nietrzeźwości 0,91 mg./l. alkoholu w wydychanym powietrzu (drugie badanie 0,98 mg./l.).</p> <p>W wyniku zadanych jej uderzeń nożem pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci rany klutej górnej części brzucha po stronie lewej o głębokości ok. 7 cm., uszkadzającej tkankę podskórną i mięsień skośny zewnętrzny brzucha oraz dwóch głębokich ran klutych bocznej powierzchni lewego uda. Obrażenia te naruszyły prawidłowe czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni.</p>			
zeznania R. H.	289 o. - 290 o., k. 49		
zeznania I. B.	290 o., 25 o.		
zeznania N. M.	290 o. - 291, k. 30 - 31		
zeznania R. G.	291 - 291 o.		
zeznania J. M.	291 o. - 292		
opinia biegłego z zakresu medycyny	61 - 63		
zeznania L. K.	35		

protokół badania trzeźwości	3-4. 119 - 120		
protokół zatrzymania rzeczy	5-9, 114 - 118		
protokół oględzin	10 - 11, 112 - 113, 15 - 16 , 21 - 23		
kwestionariusz wywiadu środowiskowego	152		
dane o karalności	163		
protokół zatrzymania osoby	13 - 110		
1.2.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2.OCena DOWOdów			
2.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Dano wiare jedynie w zakresie niesprzecznym z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym formalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak z wyjaśnień wynikało, że nie miał zamiaru pozbawienia życia pokrzywdzonej. Podał, że krytycznego dnia kłócili się, gdyż nie chciała z nimi dłużej mieszkać. Wobec czego wziął nóż i machał nim w celu zastraszenia pokrzywdzonej, nawet nie wiedział jak doszło do uderzenia. Kiedy wrócił po przerwie był bez noża, jak zobaczył nóż, pomyślał że ją zastraszy (k. 71 o., k. 79 o.). W zbliżony sposób wyjaśniał na rozprawie, podając, że nóż wziął z pomieszczenia obok, tj. z lakierni. Wyjaśnieniom tym co do istoty nie sposób dać wiary. Analiza zachowania oskarżonego na tle zgromadzonych dowodów wskazuje jednoznacznie, że na skutek rozmowy z pokrzywdzoną, która definitywnie poinformowała go, że ich związek uważa za zakończony oskarżony powziął zamiar pozbawienia jej życia, opuścił czasowo zakład pracy i wrócił pijany, uzbrojony w nóż, po czym zadał pokrzywdzonej uderzenia ze znaczną siłą. Oskarżony w ocenie</p>	
--	-------------------------	--	--

		<p>sądu rażąco bagatelizował przebieg zdarzenia, gdyż w żaden sposób nie straszył pokrzywdzonej, ani nie wymachiwał nożem ale bezpośrednio i od razu zaatakował nią, zadając ciosy i powodując rany, które tylko dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności oraz interwencji innych osób nie okazały się śmiertelne. Oskarżony został powstrzymany a w innym przypadku kontynuowałby atak i zadał kolejne uderzenia. Niewątpliwie był stanie znacznej nietrzeźwości, skoro jeszcze kilka godzin później stwierdzono u niego prawie 2 prom. alkoholu we krwi, co zupełnie przeczy jego odnośnym twierdzeniom co do spożywania alkoholu. Co do nadużywania alkoholu, podobnie jak co do całokształtu swego zachowania, wykazywał w ocenie sądu oczywisty brak krytycyzmu.</p>
zeznania R. H.	<p>Dano im wiarę, jako spójnym. Jednoznacznie przedstawiła okoliczności zakończenia związku z oskarżonym w wyniku nadużywania przez niego alkoholu. Wskazała również na formułowanie przez niego wyraźnych gróźb pozbawienia jej życia, których wcześniej wprawdzie nie obawiała się, gdyż nie sądziła, że jest zdolny posunąć się aż tak</p>	

daleko. Co do przebiegu zdarzenia jej zeznania mają ograniczoną wartość z uwagi na zaskoczenie i doznany szok, jednak z pewnością zdarzenie nie przebiegło w sposób przedstawiany przez oskarżonego a polegało na nagłym ataku nożem, którym bezwzględnie zadał jej uderzenia. Nie było wówczas żadnej kłótni między nimi a pokrzywdzona pracowała przy swoim stanowisku. Pokrzywdzona zaprzeczyła, aby nóż znajdował się w pomieszczeniu lakierni, podała że był to ich wspólny nóż, który wcześniej użytkowali w kuchni, przylegającej do pomieszczeń mieszkalnych. Nadmienić należy, że oskarżony opisywał go jako nóż, który leżał w pomieszczeniu, gdzie mieli sprzeczkę i był to "malutki nożyk" (k. 79 o.), co zupełnie nie przystaje do poczynionych ustaleń. Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że taki nóż tam się nie znajdował. Oskarżony niewątpliwie celowo go przyniósł na halę produkcyjną w celu zadania pokrzywdzonej obrażeń. Nóż ten był znacznych rozmiarów (ok. 25 cm długości), o szpiczastym ostrzu.

zeznania I. B.

Dano wiare, nie stwierdzając powodów do

	odmówienia wiarygodności.	
zeznania J. M.	Dano wiarę, nie stwierdzając powodów do odmówienia wiarygodności.	
zeznania L. K.	Dano wiarę, nie stwierdzając powodów do odmówienia wiarygodności.	
zeznania N. M.	Dano wiarę, nie stwierdzając powodów do odmówienia wiarygodności.	
zeznania R. G.	Dano wiarę, nie stwierdzając powodów do odmówienia wiarygodności.	
opinia biegłego z zakresu medycyny	<p>W pełni dano wiarę, jako miarodajnej i rzetelnie sporządzonej. Wynika z niej zakres doznanych obrażeń ciała, tj. trzech głębokich ran kłutych usytuowanych w górnej części brzucha i lewym udzie. Wskazać przy tym należy, że pokrzywdzona upadła na plecy i starała się bronić, podkurczając nogi a zaistniałe rany lewego uda wydają się być raczej skutkiem godzenia w tułów przez trzymającego w prawym ręku nóż oskarżonego, nie zaś ciosami mierzonymi w udo (dokumentacja fotograficzna, k. 22 o. - 23). Biegły wskazał, że głębokość ran wskazuje na dość znaczną siłę ciosów</p>	

	<p>zadanych pokrzywdzonej. Wskazał, że głębokość kanału rany brzucha wynosiła ok 7 cm., zatem przy takiej sile uderzenia i przy innym jego kierunku nóż mógł penetrować do jamy brzusznej w rejon wątroby. W ocenie sądu dla rozmiaru zaistniałych obrażeń ciała znaczenie miała korpulentna budowa pokrzywdzonej, w wyniku której uderzenie nożem w brzuch nie penetrowało otrzewnej, wówczas skutki zdarzenia mogły okazać się dalece bardziej poważne. Są to jednak, podobnie jak dokładny przebieg kanałów ran, okoliczności obiektywne, niezależne od zamiaru sprawcy, który godził bardzo niebezpiecznym przedmiotem ze znaczną siłą w okolice, gdzie znajdują się ważne dla czynności życiowych narządy.</p>	
dane o karalności	dokument urzędowy, niekwestionowany	
kwestionariusz wywiadu środowiskowego	dokument urzędowy, niekwestionowany	
protokół badania trzeźwości	dokument urzędowy, niekwestionowany	
protokół oględzin	dokument urzędowy, niekwestionowany	
protokół zatrzymania osoby	dokument urzędowy, niekwestionowany	

protokół zatrzymania rzeczy	dokument urzędowy, niekwestionowany		
2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	V. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Analiza zachowania oskarżonego wskazuje w ocenie sądu w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony V. S. powziął bezpośredni zamiar zabójstwa pokrzywdzonej i wyczerpał znamiona przypisanego mu przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Zbieg przepisów ustawy ma w			

tym przypadku charakter rzeczywisty i powinien znaleźć odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej czynu.

W rezultacie rozpadu związku z pokrzywdzoną oskarżony natarczywie domagał się, aby zgodziła się na jego kontynuowanie, przy czym jednoznacznie werbalizował groźby pozbawienie życia w sytuacji, gdy się na to nie zgodzi. Jak się okazało, nie były to jedynie groźby, gdyż w dniu 29 marca 2023 r. oskarżony, po kolejnej rozmowie, kiedy jednoznacznie poinformowała go o zakończeniu ich relacji wprawił się w stan nietrzeźwości, po czym zaatakował pokrzywdzoną, zadając obrażenia ciała, kwalifikowane samoistnie jako obrażenia na czas powyższej 7 dni (art. 157 § 1 k.k.), niemniej zamiarem swoim obejmował spowodowanie skutku śmiertelnego i chciał jego zrealizowania, o czym świadczy uzbrojenie się uprzednio w duży, ostry nóż, który oskarżony specjalnie w tym celu przyniósł i zadanie pokrzywdzonej trzech ciosów, w tym w tak krytyczną dla życia okolicę, jak górna część brzucha. Spowodowane rany były głębokie i zadane zostały ze znaczną siłą, jedynie

zbiegiem okoliczności pokrzywdzona nie doznała krytycznych dla życia obrażeń. Wpływ na to miała jej postawa obronna a przede wszystkim postawa innych osób, które zdołały powstrzymać oskarżonego, inaczej zamiar ten by z pewnością zrealizował (usiłowanie nieukończone). W żaden sposób nie koresponduje to z twierdzeniem oskarżonego, że jego celem było straszenie pokrzywdzonej, ani też nie odpowiada mechanizmowi zadania obrażeń w wyniku wymachiwania nożem. Sposób działania oskarżonego jest zresztą utrwalony na zabezpieczonym monitoringu. W ocenie sądu wskazuje to na zamiar zabójstwa, który ma charakter bezpośredni i premedytowany. Oskarżony podjął go po przemyśleniu i już wcześniej groził zabójstwem. Jego zachowania nic nie tłumaczy. Pokrzywdzona miała prawo według swojego uznania zakończyć z nim związek, zwłaszcza kiedy nadużywał alkoholu i bywał agresywny, ale i nawet bez takich powodów. Niemniej, nie dała najmniejszych przyczyn do zaatakowania jej w tak brutalny sposób i godzenia w jej życie i zdrowie. Żadne deklaracje oskarżonego odnośnie

uczuc do pokrzywdzonej, ani jego specyficzna mentalność nie mogą tego usprawiedliwić.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4.KARY, Środki Karne, PRzepadek,			

<p>Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
V. S.	I	I	<p>Wymierzając oskarżonemu karę sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, jak i zawinienia oskarżonego. Miał na uwadze działanie oskarżonego w obecności innych osób i pod wpływem alkoholu. Okoliczności te przyjąć należy jako obciążające. Uwzględnił również zakres doznanych przez pokrzywdzoną obrażeń ciała, które szczęśliwie nie okazały się bardzo dotkliwe i nie wymagały długotrwałego leczenia, ani hospitalizacji. Nie było to jednak od oskarżonego zależne, gdyż również dobrze mogły okazać się dalece bardziej poważne a nawet śmiertelne.</p> <p>Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności łagodzące uprzednią niekaralność oskarżonego, który jest już człowiekiem w średnim wieku i względnie poprawny sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. Oskarżony wprowadził okresowo nadużywał alkoholu, jednak zasadniczo</p>

pracował na swoje utrzymanie, nie naruszał porządku prawnego i nie jest w ocenie sądu człowiekiem w znacznym stopniu zdemoralizowanym.

Sąd wziął również pod uwagę stanowisko pokrzywdzonej, która oświadczyła na rozprawie, że wybacza mu jego zachowanie (sąd pouczył ją uprzednio o znaczeniu takiej deklaracji), choć jednocześnie nie doszło między nimi do pojednania i nie zamierza się z nim kontaktować.

W stosunku do oskarżonego zastosować należało art. 4 § 1 k.k., albowiem czyn został popełniony pod rządem ustawy względniejszej, przed wejściem w życie w dniu 01.10.2023 r. zmian zaostrzających odpowiedzialność karną, w tym za czyn z art. 148 § 1 k.k. poprzez podniesienie dolnego zagrożenia karą pozbawienia wolności, jak też w zakresie likwidacji funkcji wychowawczej kary. Wziąwszy pod uwagę okoliczności określone w art. 53 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 lat pozbawienia wolności, która jest odpowiednia do okoliczności przestępstwa i ustalonych okoliczności dotyczących osoby oskarżonego. Wyrze odpowiedni skutek wychowawczy i w zakresie społecznego

		<p>oddziaływania. W ocenie sądu brak było podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary w wymiarze wnioskowanym, tj. 15 lat pozbawienia wolności, zatem w górnej granicy kary pozbawienia wolności (w stanie prawnym obowiązującym w chwili popełnienia czynu). Okoliczności przestępstwa nie uzasadniają tak surowego wymiaru kary.</p>
	III	<p>Na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 100 metrów oraz zakazu kontaktowania się z wymienioną przez okres lat 10, co jest uzasadnione charakterem przypisanego przestępstwa.</p>
	IV	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k., na skutek wniosku prokuratora nałożono na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej R. H. kwoty 10.000 zł. tytułem zadośćuczynienia za krzywdę. Rozmiar doznanej krzywdy w postaci uszczerbku na zdrowiu, cierpień i psychicznych przeżyć doznanych przez pokrzywdzoną w wyniku czynu w pełni uzasadnia zasądzenie powyżej kwoty.</p>

<p>5.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	II, V		<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 marca 2023 r. (g. 20.30).</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.k. nakazano zwrócić oskarżonemu dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów tut. sądu pod nr 23/23 (poz. 1 i 3 – 9) z uwagi na ich zbędność dla dalszego postępowania. Dowód w postaci noża (poz. 2) podlega zaś przypadkowi, albowiem służył do popełnienia przestępstwa (art. 44 § 2 k.k.).</p>
<p>6.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	Oskarżonego zwolniono od kosztów postępowania (art. 624 § 1 k.p.k.), albowiem nie ma majątku i jest pozbawiony wolności.	
7.Podpis		